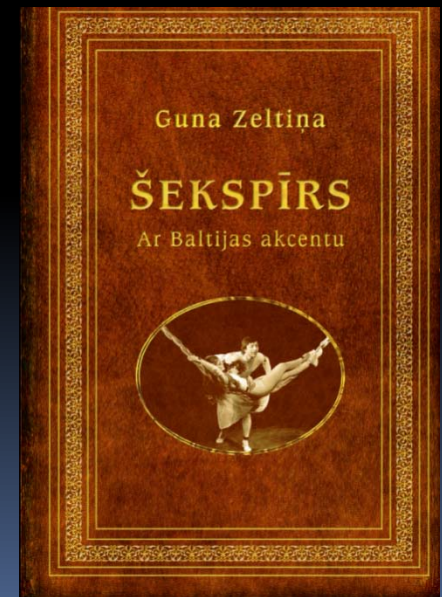

Šekspīrs. Ar Baltijas akcentu

Dr. art . Guna Zeltiņa
LU Literatūras, folkloras un
mākslas institūts: Rīga, 2015

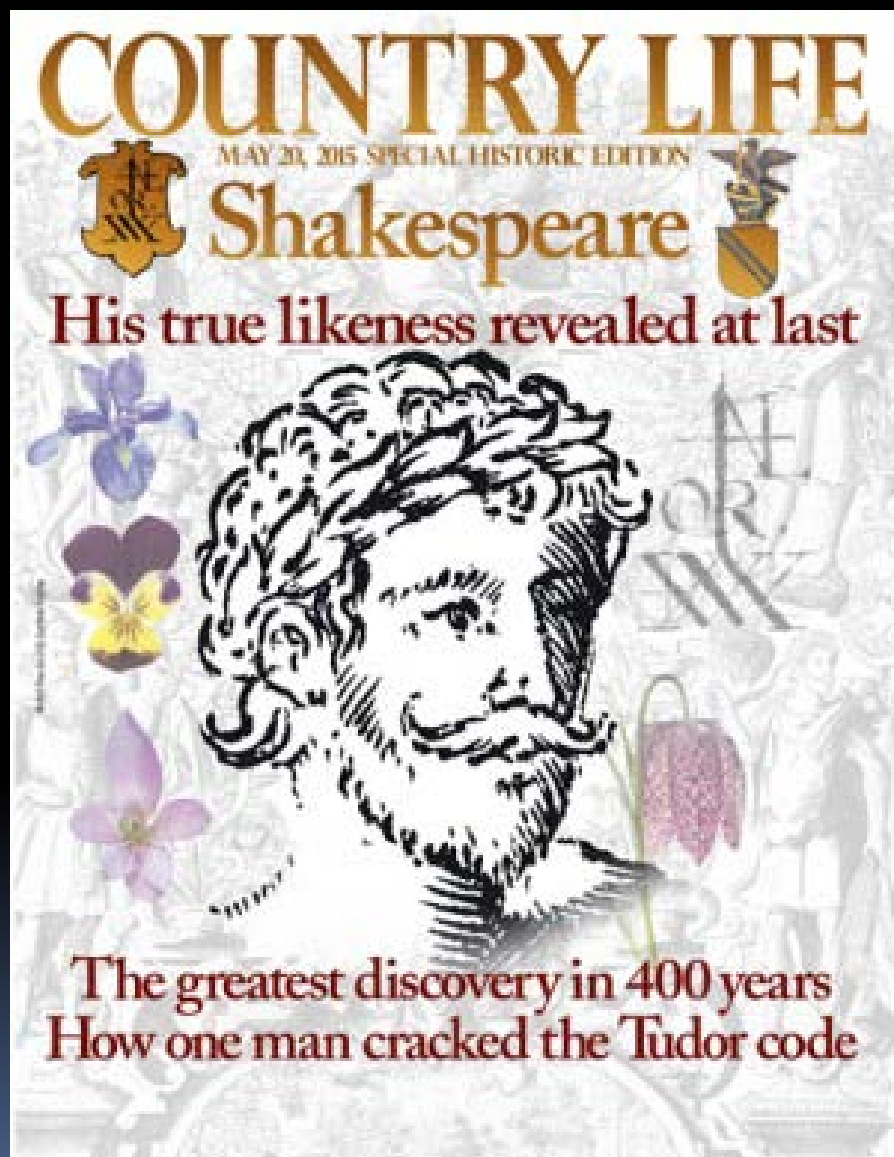

“Viņa lugas ir atvērts dokuments, kas var tikt piemērots daudziem stiliem un daudzām nozīmēm, sākot no Ala Pačino kinematogrāfiskā reālisma līdz izteikti skatuviskajām Pekinas operas dziesmām un dejām.”

(Kennedy, Dennis. *Flexible Shakespeare*. The Globe-to-Globe Festival Programme, London: Shakespeare's Globe, 2012, p. 3.)

2015. gada pavasarī «jaunatrastais» Viljama Šekspīra attēls Dž. Džerārda grāmatas «The Herbal and General History of Plants» (1598) priekštitullapā, ko botāniķis un vēsturnieks Marks Grifits pasludināja par autentisku.

Savukārt rakstniece un šekspioloģe Roza Bārbere tūlīt publicēja atspēkojumu šim pieņēmumam, norādot, ka attēlā redzamais vīrietis šīs pašas grāmatas 1633. gada izdevumā identificēts kā grieķu ārsta un botāniķa Dioskorīda atveids.

“Makbets” (2013)

Mančestras Starptautiskais mākslas
festivāls. Makbets – Kenets Brana

“Romeo un Džuljeta”
grupas Galpao (Brazīlija) uzvedumā.
Festivāls «Globe-to-Globe» Londonā (2012)

“Romeo un Džuljeta” (2013, rež. T. Kerols)
Stretfordas Šekspīra festivālā Kanādā

“Jebkuras Šekspīra lugas uzvedums .. un ikviens no tās atvasināts darbs ir adaptācija, palimpsests, kurā oriģinālo tekstu.. pārklāj dažādās pakāpēs no šī teksta atvasināti tēli, kuru izveidošanā lielākā vai mazākā mērā piedalījusies radošā iztēle. Veiksmīgākie ir tie iestudējumi un atvasinātie darbi, kas aktīvi un radoši – un tas var nozīmēt arī visbrīvāk – mijiedarbojas ar oriģinālu.”

Wells, Stanley. *Shakespeare for All Time*.

London, Basingstoke & Oxford: Macmillan, 2002, p. 397.

«Otello» (2001, rež. E. Nekrošus)

Lietuvas teātrī *Meno fortas*.

Dezdemonā – Egle Špokaite, Otello – Vlads Bagdons

“Romeo un Džuljeta”

(2012, rež. Dž. Dž. Džilindžers)

Dailes teātri

“Makbets. Mono” (2012)

Skatuves Mākslas Producentu fonda
projekts Andrejsalā.

Jurija Djakonova monoizrāde

“Karalis Līrs” (2006, rež. O. Kroders)
Valmieras drāmas teātrī.

No kreisās:

Gonerila - Ieva Puķe

Regana - Elīna Vāne

Līrs - Riņhards Rudāks

Kordēlija - Ilze Lieckalniņa

Alvis Hermanis reiz pusnopietni,
pusjokojot teica, ka Šekspīra *mežā*
visas sēnes jau nolāsītas. Tomēr
visa jaunākā vizuālo mākslu prakse
pierāda pretējo, proti: tajā
daudzslāņainajā, raibumraibajā un
noslēpumainajā kopumā, ko dēvējam
par Šekspīra darbu kanonu, *sēnes*
joprojām *aug griezdamās*.

Paldies par uzmanību un
veiksmīgu *sēņošanu!*